

Иван Вазов

Владиката Каравангелис

Каравангелис¹, пастирът Христови,
яви се весел при пашата пак:
– Паша ефенди! Днес комити нови
открих: готви тъмници и окови.
Бог нек закриля царя наши драг!
– Владико, аферим на теб и слава.
Слуга си верен на султана, брава!

II

Каравангелис, верният слуга
на падишаха, пак е при пашата:
– Ефенди, радост пълни ми душата:
комити други аз открих сега.
Против исляма дигаха раята!
– Фала и чест на тебе, баш кишиш².
Султана много ще задоволиш!

III

Каравангелис, честният владика,
яви се пак и с тържествующ глас:
– Паша ефенди, радостен извика,
готви бесилки: трийсет йощ клетника,
душмани царски, днес подуших аз!
– Брилянтен орден в знак на благодарност
султанът готви зарад твоята върност.

IV

Каравангелис пак се появи:
– Паша ефенди, веч съмнение няма:
комити с пушки крият се във храма.

Нек паднат тозчас техните глави
под славний ятаган на Дин-Исляма!

Кога излезе черний грък, пашата, блед,
плюна по него и пошушна: пис миллет!³

София, 8 януари 1904 г.

КРАЙ

-
1. Гръцки владика в Македония днес, прочут по мръсните си шпионства и предателства спрямо въстаниците.
 2. Главен духовник
 3. Мръсен народ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4527>]